

Բասիլայել Պատկանյան

Հայերու քաղձանքը

Ա՛խ, ինչպե՛ս կուզեմ տեսնել մեր հային
Ազատ, ապահով, կրթյալ, ինքնագոհ,
Ամեն հայի տուն՝ դրրախտ երկնային . . .
Լոկ այդ քանն ինձնից չուզենար մեկ գոհ:

Ա՛խ, ինչպե՛ս կուզեմ տեսնել Հայաստան
Մի օր ազատված թրջնամու ձեռքին,
Հայի երկիրը, հայի սեփական . . .
Լոկ այդ չի բաժաներ ինձ իմ կուպեկեն:

Ա՛խ, ինչպե՛ս կուզեմ, որ մեր հայերու
Արժարժվեր սերը, ուսման, գիտության,
Հայի մեջ չի մնար մի հատիկ անուս . . .
Լոկ հեռի ինձնից թուղթ ստորագրության:

Ա՛խ, ինչպե՛ս կուզեմ, որ հայ պատանիք
Դեպ համալսարան խըմքով վագեին,
Եվ Չվիցերիա երթար հայ աղջիկ . . .
Լոկ ինձնից նոքա կուպեկ չուզեին:

Ա՛խ, ինչպե՛ս կուզեմ, որ մեր գեյթունցին
Միթոայլոգ, շասպո, որմբկեն ունենար,
Չարդ ու բուրդ աներ քուրդ ու չերքեզին . . .

Լոկ ինձնից գենքի նա փող չուզենար:

Երբ մեր հայրենին հրաշքով ազատվեր,
Մերոնք էլ ազատ կյանք-օր վարեին,
Ա՛խ, ինչպե՛ս, ինչպե՛ս լավ բան կըլներ,
Երբ հայք ինձ իրանց իշխան ընտրեին: